

Middernachtsroep

Actuele Bijbelse Profetie

www.middernachtsroep.nl | Januari 2020

Klimaatverandering?

Als het thema klimaatverandering aan de orde komt, lopen de gemoederen hoog op. Waarom? Een polemiek en een vooruitblik.

MOED VOOR MORGEN!

Christen zijn in
sterke tegenwind

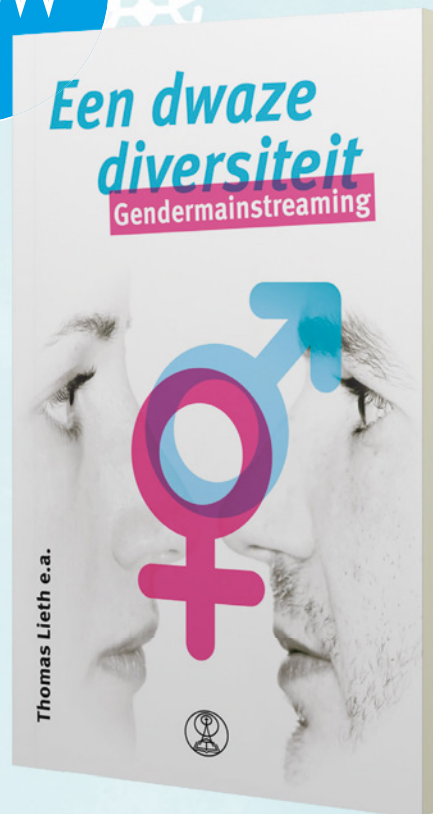
NIEUW

Thomas Lieth e.a.

Een dwaze diversiteit Gendermainstreaming

Gendermainstreaming is de poging om de gelijkheid van geslachten op elk sociaal niveau erdoor te drukken, zonder daarbij op het biologische verschil tussen mannen en vrouwen te letten. Wat dat betekent vanuit christelijk oogpunt, is angstaanjagend.

- Paperback, 125 pagina's
Bestel-Nr. 197176
€ 8,00

Amir Tsarfati

Het laatste uur

Iedereen heeft vragen over de eindtijd. Maar zoals de Israëliische christen en gerespecteerd Bijbelleraar Amir Tsarfati uitlegt, is Bijbelse profetie een geheimenis en niet een geheim. Ieder die de tijd neemt om de profetie te onderzoeken, kan er inzicht in krijgen. Dit boek is daarbij een geweldige hulp.

- Paperback, 208 pagina's,
Bestel-Nr. 199130, € 16,95

Moed voor morgen!
Christen zijn in sterke tegenwind

5

Klimaatverandering??

16

Het geheim van de 144.000

20

BIJBELSE PROFETIE

- 5 Moed voor morgen!
Christen zijn in sterke tegenwind

ERUIT GELICHT

- 14 Lafaards?
14 Moeten christenen zich terugtrekken uit het openbare leven?
15 Christenvervolging in India
15 De donkere kant van de speelgoedproductie

- 15 Het katholieke paus-Franciscus-dilemma

IN PERSPECTIEF

- 16 Klimaatverandering?
20 Het geheim van de 144.000
22 Christus in Zijn gemeente

- 3 Colofon

- 4 Groetwoord

Middernachtsroep
Actuele Bijbelse Profetie

www.middernachtsroep.nl

STICHTER: Wim Malgo (1922-1992)

BESTUUR Nederland:
Aart Haverkamp, Woudenberg
Gerrit van Koppen, Woudenberg
Jonathan Malgo, Dübendorf
Berend de Wit, Hoevelaken

NEDERLAND: Middernachtsroep,
Postbus 193, 3940 AD Doorn,
tel.: 0343 477288, fax: 0343 477447,
E-mail: info@middernachtsroep.nl
k.v.k. nr. 41166018
BTW nr. NL 0028 18 668 B01

ZWITSERLAND: Mitternachtsruf,
Ringwiesenstrasse 12a, CH-8600
Dübendorf, tel.: 0041 44 952 14 14,

ORGAAN: De «Middernachtsroep» verschijnt maandelijks en wordt bovendien in het Duits, Engels, Frans, Hongaars Italiaans, Portugees, Roemeens, Spaans en Tsjechisch uitgegeven.

PASTORALE VRAGEN: (Adres Nederland)

REDACTIE: (Adres Zwitserland)
E-mail: redaktion@mnr.ch

LAYOUT: (Adres Nederland)

BETALINGEN: IBAN: NL52INGB0000409200
BIC: INGBNL2A t.n.v. Zendingswerk Middernachtsroep
Ook voor België

DRUK: Quality Dots B.V., Zeewolde

ABONNEMENTSPRIJS JAARLIJKS:
Nederland en België: op basis van een vrijwillige gift van min. EUR 18,00 per tijdschrift per jaar

ADRESSEN VOOR DIVERSE TAKKEN:
www.mitternachtsruf.ch/weltweit

TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN: (via een notaris) «Ik legateer vrij van rechten en kosten aan de Stichting: Zendingswerk Middernachtsroep statutair gevestigd te LEIDEN en geregistreerd onder nummer .41166018. bij de Kamer van Koophandel Rijnland, een bedrag van EUR ...»

Gedachtig aan het feit, dat alle menselijke kennis slechts ten dele is (1 Cor. 13:9), geven de auteurs onder eigen verantwoording hun persoonlijke visie weer.

tenaamstelling:
Stichting Zendingswerk Middernachtsroep/Beth-Shalom
voor periodieke gift in geld of legaten staan we geregistreerd onder RSIN-nummer 002818668

Berend de Wit

'Leer ons also onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekommen.' Psalm 90:12

Ook in 2020 zijn onze dagen weer in Zijn hand!

Aan het begin van dit nieuwe jaar wil ik met u in het kort de zes schepingsdagen en de zevende dag waarop God rustte, bekijken. We gaan daarbij vanuit de letterlijke tekst enkele geestelijke toepassingen maken.

Dag 1: vers 1-5: Alles was woest en ledig en er was duisternis op de aarde. De Geest van God zweefde over de wateren. God sprak en het werd licht. In ons leven was het, voordat we tot geloof kwamen, ook woest, leeg en duister, maar Gods Geest werkte aan ons hart. Hij zweefde a.h.w. over ons leven. Nadat we ons hart voor Hem openden en ons bekeerden kwam er licht in ons leven, want waar God werkt ontstaat licht!

Dag 2: vers 6-8: De hemel werd geschapen. Als gelovigen gaan we, nadat we tot bekering zijn gekomen, zicht krijgen op de hemel. We gaan dan beseffen, dat we een hemelse Vader hebben, we gaan Zijn Zoon verwachten uit de hemelen (1 Thess. 1:10) en we leren dat we burgers zijn van een rijk in de hemelen (Fil. 3:20).

Dag 3: vers 9-13 en vers 29: Er komt droge grond tevoorschijn en vruchtbomen gaan groeien. We komen tot het inzicht dat we vaste grond onder de voeten hebben gekregen, want we staan op het Fundament, op de Rots, Gods bodem. Dan

krijgen we ook het besef, dat we moeten wortelen in Christus (Kol. 2:7) om zodoende te kunnen groeien en vrucht voort te brengen. We leren, dat we naar beneden moeten wortelen en naar boven vrucht moeten dragen (Jes. 37:31) Dat geldt in de eerste plaats voor het huis van Juda, maar niet minder voor ons.

Dag 4: vers 14-19: Zon, maan en de sterren. We ontdekken, dat de Heere God een Zon (Ps. 84:12) is en dat er een gemeente is, waarvan de maan een beeld is, die Gods licht (van de zon) weerkaatst. Vanuit Fil. 2:15 leren we wie de sterren zijn, nl. de individuele gelovigen. Daardoor krijgen we oog voor de belangrijkheid van de gemeente en haar plaats in Gods oog.

Dag 5: vers 20-23: Wees vruchtbaar. Gelovigen moeten vruchtbaar zijn, zodat de Landman wordt verheerlijkt en geëerd. Joh. 15:8: 'Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt.' Vrucht dragen is een opdracht. We dragen vrucht naar onze aard. Ieder mens is anders, Petrus is geen Paulus, toch droegen ze beiden vrucht naar hun aard, door de gaven, die God aan hen gaf. Ook wij kunnen, als we in Hem blijven, vrucht dragen op een wijze, die bij ons past.

Dag 6: vers 24-31: God schiep de mens naar Zijn beeld. Het doel in het leven van elke discipel is te worden als zijn Meester. (Matt. 10:25).

Het beeld van Christus moet in ons gestalte krijgen (2 Kor. 4:11) Zijn eigenschappen zoals liefde, vergeving, genade, vergevingsgezindheid, zorg, trouw enz. moeten ook in onze levens openbaar komen.

Dag 7: Genesis 2:1-2: De dag waarop God rustte van Zijn werk. Als wij de Heere kennen, kunnen we ook Zijn rust ervaren in ons leven. Een rust in de zin van vrede met God, maar ook de vrede van God. Deze rust kan nu al realiteit zijn, zelfs in moeilijke omstandigheden. In de toekomst wacht ons nog de eeuwige rust, als we voor altijd bij Hem zullen zijn in het Vaderhuis.

Dag aan dag draagt Hij ons, die God is ons Heil!

In Christus verbonden,

*Uw Berend de Wit
Penningsmeester Middernachtsroep
bestuur@middernachtsroep.nl*

Moed voor morgen!

Christen zijn in sterke tegenwind

Onze Heere spreekt: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen'(Joh. 16:33). Een oproep voor het nieuwe jaar.

Het woord 'verdrukking' dat de Heere Jezus in Johannes 16:33 gebruikt, kan ook worden vertaald met 'droefenis, ellende', 'nood', 'angst' of 'onder druk staan'. En bij 'wereld' denkt Hij bijv. niet aan een sfeervolle zonsondergang op de Bahama's of op de sprookjesachtig besneeuwde Säntis (2500 m hoge bergtop in Zwitserland, red.). Wat bedoeld wordt is eerder de gevallen schepping en vooral de mensheid in haar opstand tegen God. De satan is de god van deze wereld.

Nu zegt de Heere Jezus niet tegen de discipelen: 'In de wereld kunnen jullie misschien verdrukking hebben', of: 'Af en toe kan er wel sprake zijn van verdrukking'. Nee, Hij kondigt heel duidelijk tegenover zijn discipelen aan: In de

mensheid, los van God, zullen jullie 'nood lijden' of 'onder druk' staan. Dat is iets dat onvermijdelijk verbonden is met discipelschap. Hier staat dezelfde term als in Openbaring: de grote verdrukking. Dat zou je moeten behoeden voor alle valse naïviteit of mooipraterij, ook als je gelooft in de opname voor de grote verdrukking.

De ondergang van de Titanic houdt de gemoederen vandaag de dag nog steeds bezig. Er zijn talloze boeken over geschreven en films over gemaakt. In dit verband kun je ook de sarcastische zin: 'Alles onder controle op het zinkende schip noemen.' De drijvende tempel van vermaak werd beschouwd als een wonder van de techniek, en er werd gefluisterd dat hij onzinkbaar was. Natuurlijk waren er ook arme en ellendige personen in de lagere klassen. Ook waren er gelovige christenen aan boord, en door de nacht van verschrikking van de ondergang kwamen er mensen tot geloof in Jezus Christus.

Achteraf gezien is bekend dat de Ti-

tanic die noodlottige nacht met onverminderde snelheid verder voer, ondanks talloze waarschuwingen. Al enkele uren voor het ongeluk had het schip waarschuwingen gekregen i.v.m. naderend ijs. Ook de duidelijk dalende temperatuur van de buitenlucht wees op de mogelijke nabijheid van ijsbergen en pakijs. Ondanks dit alles ging het dansen en het plezier aan boord door tot de ramp zich voltrok. De ondergang van de Titanic mag dienen als een waarschuwend voorbeeld van wat er kan gebeuren als je gewoon de voorkeuren negeert omdat het goed met je gaat, je je goed voelt, of dat je alles rooskleurig wilt zien.

Ik wil in dit voorbeeld niet verwijzen naar de maatschappij of naar de gebeurtenissen in deze wereld – ook al zou dat gerechtvaardigd zijn –, maar naar ons als gemeente van Jezus Christus, die hier in het Westen nog steeds vrijheid van geloof geniet. Het is duidelijk wat de Heere Jezus aan Zijn discipelen heeft voorspeld als het

basisprincipe voor discipelschap. Geloofsvrijheid is niet de normale toestand van de gemeente van Jezus, maar een uitzondering – ook al duurt het in het Westen al lange tijd. De tekenen worden nu echter steeds sterker, dat onze geloofsvrijheid afneemt en dat we rekening moeten gaan houden met een sterke tegenwind, tot grote druk en benarde omstandigheden aan toe. Mijn zorg is dat het ons als gelovigen op soortgelijke wijze gaat als destijds de mensen op de Titanic. We proberen liever de feiten te verdringen en onszelf wijs te maken dat alles op de een of andere manier toch altijd goed gaat in plaats van de realiteit onder ogen te zien.

De titel van dit artikel is ontleend aan de titel van een boek dat ca. veertig jaar geleden werd gepubliceerd en al lang niet meer verkrijgbaar is. Werner Stoy schreef destijds over het onderwerp: 'Moed voor morgen – christenen in het Westen voor de vervolging'. Hoewel sommige constellaties sinds de ineenstorting van de Sovjet-Unie

zijn veranderd, blijft zijn boek inhoudelijk gezien actueel. Stoy maakt duidelijk hoezeer de Bijbel spreekt over lijden en nood en dat dit onderwerp grotendeels wordt genegeerd in de dogmatiek (geloofsleer), in de ecclesiologie (kerkleer) als in de ethiek (praktisch leven als christen).

We zijn ons veel te weinig bewust van de enorme maatschappelijke veranderingen van de afgelopen decennia. Eens christelijke waarden zijn bewust verworpen en de vijandschap tegen de Bijbel en het evangelie is toegenomen. In plaats van des te openhartiger voor ons geloof uit te komen in het licht van deze ontwikkelingen en ons profiel in discipelschap te laten aanscherpen, zijn we slapjanussen geworden die zich meer en meer aanpassen aan de seculiere samenleving. Natuurlijk zijn er nog steeds erg missionaire personen en navolgers. Maar deze algemene indruk komt naar voren. Enkele voorbeelden:

Dertig jaar geleden nog hielden Bijbeltrouwe kerken en leden daarvan nog

actief evangelisatiecampagnes. Affiches werden opgehangen, waarvan sommige al een duidelijke boodschap bevatten. Uitnodigingen werden huis aan huis uitgesproken, hoewel de deur vaak voor je neus werd dichtgeslagen. In de jaren zeventig droegen gelovigen steeds vaker speldjes en buttons met een duidelijke geloofsbekentenis. Veel auto's werden niet alleen opgesierd met stille 'visjes', maar presenteerden ook stickers met een duidelijke boodschap. Er waren acties op straat, in ziekenhuizen en elders die het geloof publiekelijk bekend maakten. Het is goed dat sommige dingen intussen niet meer mogelijk zijn, maar ik ben toch bezorgd dat we ons steeds meer door tegenwind laten afschrikken, in plaats van ons moedig te verzetten tegen de ontwikkelingen.

Werner Stoy wijst er in zijn boek op dat vervolgers altijd proberen om een eind te maken aan het in het openbaar bedrijven van zending en evangelisatie. Hij noemt het voorbeeld van de voormali-

**Achteraf gezien is bekend
dat de Titanic die nood-
lottige nacht met onver-
minderde snelheid verder
voer, ondanks talloze
waarschuwingen.**

ge Sovjet-Unie, waar de vervolging steeds toenam zodra er in het openbaar aan zending en evangelisatie werd gedaan. Geloven binnen de eigen vier muren of in de kerk daarentegen kan eventueel nog worden toegestaan. Ik vrees dat we mogelijke toekomstige ontwikkelingen begunstigen, juist door onze terugtrekking uit de openbare ruimte en de algemene aanpassing.

Wat leert het Nieuwe Testament ons dan over het lijden omwille van Christus? Uit de evangeliën wil ik alleen het Evangelie van Johannes kiezen. Daar komt de term 'wereld' het vaakst voor: enerzijds als de goede, door God geschapen wereld, anderzijds echter vooral als een beschrijving van de mensheid die vijandig is tegenover God. Reeds in Johannes 1:5, in het begin, lezen we dat de duisternis het licht niet in haar macht heeft gekregen, en in vers 10 dat de wereld Hem niet heeft gekend. Johannes 7:7 legt uit dat de wereld Jezus haat, omdat Hij van haar getuigt dat haar werken slecht zijn. Over deze principiële

haat sprak de Heere ook al in Johannes 3:19-20. In Johannes 15:18-21 openbaart de Heere dan dat deze haat Zijn discipelen net zo treft: 'Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het haren liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u. Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen. Maar al deze dingen zullen zij u aandoen omwille van Mijn Naam, omdat zij Hem niet kennen Die Mij gezonden heeft.'

Onze hele egoïstische aard, maar ook deze haat en de vijandschap, die tot het uiterste kan gaan, heeft onze Heere samengevat in het principe voor de navolging: 'Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal

het behouden tot het eeuwige leven' (Joh. 12:25). Vandaag de dag is het voor ons echter al een probleem geworden, als we onze goede reputatie of ons maatschappelijk aanzien omwille van de naam van Jezus zouden kunnen verliezen.

In Handelingen lezen we allereerst graag dat de eerste gemeente in Jeruzalem in de gunst stond bij het hele volk (Hand. 2:47). Dit feit verhinderde echter niet de vervolging die al kort daarna uitbrak. In dit verband lezen we in Handelingen 5:41 (NBV) iets dat volledig in tegenspraak is met ons menselijk karakter, maar ook met ons huidige levensgevoel: 'De apostelen verlieten het Sanhedrin, verheugd dat ze waardig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus.'

De vervolgingen die uitbraken, scheurden het leven van de eerste gemeente uiterlijk gezien uiteen. Door de ijzige tegenwind werd hun getuigenis voor Jezus echter des te sterker. Hoofdstuk 8:4

zegt dat degenen die door de vervolging verstrooid waren, het Woord van God hebben verkondigd. Interessant is ook wat de gemeente bad toen de apostelen al voor de grote vervolging onder druk kwamen te staan. Ze vroegen niet om een verandering van de situatie, maar om vrijmoedigheid om Gods Woord te spreken (Hand. 4:29-31). Terwijl Jakobus het leven liet voor zijn Heere, werd Petrus bevrijd (Hand. 12). Daar had de gemeente ook voor geboden. Toch was de druk daarmee niet

zendingsreis de jonge gemeenten hebben versterkt: 'En zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan.'

In de brieven van de apostel Paulus zelf vinden we bijna altijd het thema vervolging en verdrukking, direct of indirect. Romeinen 8 is ons immers goed bekend omdat daar staat geschreven dat niets ons kan scheiden van de liefde van Christus

de deur op een kier en geeft ons een inkijkje in zijn meervoudig lijden omwille van Christus. We mogen daarbij niet vergeten dat Paulus de tweede Korinthebrief niet aan het einde van zijn leven heeft geschreven, maar ongeveer drie jaar voor zijn eerste gevangenschap en 9 à 10 jaar voor het einde van zijn leven. En in een van zijn eerste brieven, de brief aan de Galaten, zegt Paulus dat hij omwille van de kwestie van de besnijdenis 'de littekens van Christus' in zijn lichaam draagt (Gal.

Geloofsvrijheid is niet de normale toestand van de gemeente van Jezus, maar een uitzondering – ook al duurt het in het Westen al lange tijd. De tekenen worden nu echter steeds sterker dat onze geloofsvrijheid afneemt en dat we rekening moeten gaan houden met een scherpe tegenwind, tot grote druk en benarde omstandigheden aan toe.

verdwenen.

In hoofdstuk 9 begint het verhaal met Paulus. Het eerste wat hem na zijn bekering wordt verteld, is, 'hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam' (v. 16). Let wel, het gaat hier niet om lijden in het algemeen wat ook moeilijk kan zijn, maar om druk, verdrukking, angst en vervolging omwille van Jezus. Dit loopt dan als een rode draad door het hele boek Handelingen in verschillende mate, tot aan hoofdstuk 28. In Handelingen 14:22 lezen we hoe Paulus en Barnabas op de terugweg van de eerste

– het Hooglied van de heilszekerheid, zoals sommigen zeggen. We zien daarbij gemakkelijk over het hoofd dat het hele tekstgedeelte in verband staat met de verdrukking omwille van Christus. In vers 36 vergelijkt Paulus zichzelf en ons zelfs met schapen voor de slacht. Zolang de schapen nog knuffeldieren en huiselijk zijn, hebben we er immers niets op tegen. We houden er echter niet zo van om op een en hetzelfde niveau te staan met schapen voor de slacht.

In 2 Kor. 11, vanaf vers 16, zet Paulus

6:17). Hij bedoelt dit niet in een rooms-katholieke, mystieke zin, maar hij verklaart daarmee dat hij omwille van het evangelie is gemarteld en lichamelijk heeft geleden.

In zijn drie gevangenisbrieven komt de apostel ook direct of indirect te spreken op het thema lijden. Tot deze brieven behoren Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen, die hij samen met de Brief aan Filemon heeft geschreven. Uit de brief aan de Filippenzen licht ik er slechts een tekstgedeelte uit: In Filippenzen 3 spreekt Paulus over de voortreffelijkheid van de kennis van

Christus Jezus, om Wie hij dat alles wat voor hem eens belangrijk was, als schade heeft ervaren. Het gaat hem er alleen nog maar om Christus te winnen en in Hem gevonden te worden: 'opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, door dat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden. Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook

wordt dit waarschijnlijk grotendeels genegeerd. In islamitische landen, bijvoorbeeld, is het voor iedere dopeling duidelijk wat de doop voor hem betekent en welke hoge prijs dat kan kosten.

De twee brieven aan de Thessalonicenzen zijn geschreven aan een jonge gemeente die wordt vervolgd. Ze behandelen vooral het thema druk en verdrukking. Uit de twee brieven kunnen we overigens opmaken dat een vervolgte gemeente niet automatisch bestand is tegen verleiding.

Vervolging speelt ook een rol in de brief aan de Hebreeënen. Zo hebben de Hebreeënen zelfs met blijdschap de beroving van hun eigendommen omwille van het geloof aanvaard en als gevangenen geleden (Hebr. 10:34). We lezen echter ook dat we de vervolgte broers en zusters in het geloof niet mogen vergeten: 'Denk aan de gevangenen alsof u zelf ook gevangen bent, en denk aan hen die slecht behandeld worden, alsof u ook zelf lichamelijk slecht behandeld wordt' (Hebr. 13:3). Wij

door Christus Jezus gegrepen' (v. 10vv.).

Kunnen wij dat ook zeggen? Niet op de een of andere manier 'vergeestelijkt', maar heel praktisch als het gaat om onze bereidheid om te lijden. Een opmerking hierover: de doop is een bekentenis. Iedereen die zich laat dopen, wordt gedoopt in de dood van Christus (met Christus gestorven, Rom. 6:8, red.) voordat het nieuwe leven komt. Deze dood verwijst niet alleen naar het zondige vroegere leven, maar ook naar een Ja tegen het lijden omwille van Christus. In ons huidige dooponderwijs

Integendeel, beide dingen kunnen ook samengaan.

De laatste brief van Paulus is 2 Timotheüs, die hij schreef voor zijn terechtstelling. Daarin benadrukt hij nogmaals op verschillende plaatsen de bereidheid om te lijden als belangrijke voorwaarde voor discipelschap en dienstbaarheid: 'Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn evangelie, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God' (2 Tim. 1:8).

verwaarlozen dit op een onverantwoorde manier. Geen enkele eredienst of gebedsbijeenkomst zou eigenlijk moeten plaatsvinden zonder te bidden voor de vervolgte kerk. Stoy maakt duidelijk dat deze voorbede in de 'Bekennende Kirche' in het derde rijk een integraal onderdeel van de kerkdiensten was. Maar zo vaak houden we ons alleen nog maar bezig met onze eigen problemen en pijntjes.

De apostel Petrus schrijft ook aan de verstrooide en vervolgte gemeente. Vooral de tweede brief van Petrus laat ons op-

nieuw zien dat vervolging niet automatisch tegen misleiding beschermt. Petrus moedigt de gelovigen aan om te volharden en standvastig te blijven onder druk van buitenaf. Hij zet uiteen welke beloften ermee gepaard gaan en hoe de Heere lijden en druk gebruikt om Zijn kinderen te reinigen en te veranderen. Dat zijn twee kwesties die we vandaag de dag totaal uit het oog zijn verloren. We leven in een samenleving waarin het er alleen nog maar om gaat, hoe we lijden op alle niveaus kunnen voorkomen. We behoren bovendien tot een christendom dat denkt dat discipelschap iets te maken heeft met een geestelijke bedwelming, met het doel om door dit leven te zweven alsof je in een soort spirituele wellness-airbag bevindt.

Niemand van ons wil graag pijn lijden. Daarom mogen we er ook voor bidden dat de Heere lijden wegneemt of verlicht. Maar onze angst om te lijden vandaag de dag op alle niveaus maakt ons ook angstig om te lijden, als het gaat om het evangelie. En we zien over het hoofd of we lezen er overheen hoeveel beloften ons zijn gedaan met betrekking tot het lijden omwille van Jezus. Ik citeer 1 Petrus 1:6-9: 'Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – bedroefd door allerlei verzoeken, opdat de beproeving van uw geloof – die van groter waarde is dan die van goud dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus. Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel

u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen.'

Helemaal los van het feit hoe we over de opname denken – of het nu voor, in of na de grote verdrukking is –, leert ons het boek Openbaring ook dat het getuigenis voor Christus verbonden is met lijden. Het laatste boek van de Bijbel is altijd al een boek van troost geweest voor de vervolgte kerk. In de zeven zendbrieven vinden we het lijden van verschillende gemeenten, tot het martelaarschap aan toe, terug. Ondanks al het lijden en alle aanvechtingen richt Openbaring onze blik steeds weer op Gods grootheid. Zoals reeds gezegd, mag zelfs de opname vóór de grote verdrukking, als dat al zo zou moeten zijn, onze visie op de verdrukkingen omwille van Christus niet in de weg staan.

Een broeder vertelde me het volgende

over christenen in China: Voor de culturele revolutie was er sprake van een opwekking in China. Drie personen die de Heere ongetwijfeld heeft gebruikt en die vandaag de dag nog steeds grote geestelijke voorbeelden zijn, benadrukten heel sterk de opname voor de grote verdrukking. Toen de culturele revolutie uitbrak en de vervolging begon, zeiden sommige christenen dat ze misleid waren. De reden daarvoor was dat ze nu vreselijk zouden moeten lijden voor het geloof en dat de grote verdrukking niet langer erger kon zijn. Het ging zelfs zo ver dat een aantal van hen van het geloof afviel. Hieruit kunnen we leren hoezeer we moeten oppassen dat we de dingen niet verkeerd benadrukken of zelfs het geloof in de opname voor de grote verdrukking combineren met onze angst om te lijden.

Als we merken hoe de tegenwind toeneemt, rijst de vraag wat er vandaag de dag moet gebeuren. Onze Heere heeft beloofd dat we van tevoren niet bezorgd hoeven te zijn om ondervraagd te worden maar 'wat u op dat moment gegeven zal worden, spreek dat, want u bent het niet

die spreekt, maar de Heilige Geest' (Mark. 13:11). Dat is één ding. Aan de andere

kant spreekt Jezus in hetzelfde hoofdstuk over verdrukking, misleiding en vervolging: 'Maar past u op; zie, Ik heb u alles van tevoren gezegd!' (Mark. 13:23). Hij zegt deze dingen, zodat ze ons niet onvoorbereid treffen; los van het feit wanneer de opname zal plaatsvinden. De eerste brief aan de Thessalonicenzen en de eerste brief van Petrus maken duidelijk dat tijden van onderdrukking geestelijk ge-

Zolang de schapen nog knuffeldieren en huiselijk zijn, hebben we er immers niets op tegen. We houden er echter niet zo van om op een en hetzelfde niveau te staan met schapen voor de slacht.

zien niet zomaar als vanzelf plaatsvinden. Daarom is het goed dat we ons op deze tijden op de juiste manier voorbereiden.

Vandaag de dag moeten we doen wat niet langer mogelijk is in de vervolging. Deze suggestie geeft Werner Stoy in zijn boek. We zouden nog veel meer gebruik moeten maken van vrije evangelisatie, of het nu persoonlijk is of als gemeente. Onze godsdienstvrijheid had dit verlangen moeten bespoedigen. Maar jammer genoeg is het tegenovergestelde gebeurd. We zijn traag en gemakzuchtig geworden. Misschien zullen we hier achteraf opnieuw veel spijt van krijgen. Hetzelfde geldt voor de zaak van de wereldzending. De vervolgte gemeente kan geen zendingen sturen en ondersteunen; haar financiële middelen zijn heel beperkt. Wij

Dan verlangen de broeders en zusters naar gemeenschap onder Gods woord en met elkaar. Om deze reden hebben de Sovjets ook geprobeerd om samenkomsten van de gemeenten te verstoren en te verbieden. Ook in dit opzicht zouden we misschien ooit bedroefd terug kunnen kijken op onze verkeerde prioriteiten in een vrije samenleving.

Wat altijd verboden wordt in de vervolging, is de Bijbel, omdat Gods Woord een goddelijk machtig woord is. In onze tijd hebben we alle vrijheid voor onze persoonlijke omgang met Gods Woord. En ook daar maken we veel te weinig gebruik van, omdat andere dingen voor ons veel belangrijker zijn. Iedereen kan overal bezig zijn met de Bijbel zonder dat dit consequenties heeft ... hooguit een

zoiets zouden kunnen voorbereiden. Ik zal het antwoord nooit vergeten. Het luidde in essentie als volgt: 'Leef vandaag trouw en in gehoorzaamheid aan de Heere, dan zal je, ook als alles anders verloopt, door de Heere gedragen worden.'

Het gaat erom dat we nu trouw zijn, op de plaats waar de Heere ons geplaatst heeft; en dat we op dit moment Zijn Woord gehoorzamen en in afhankelijkheid van Hem leven. Wie denkt dat hij vandaag de dag compromissen kan sluiten en alles luchthartig op zou kunnen vatten, zal het ook niet volhouden als de druk toeneemt. In de gelijkenis van de zaaier lezen we over wat er op steenachtige plaatsen was gezaaid en daarna verdorde (Mat. 13:21). Dat zijn de mensen van het moment, die euforie hebben, maar geen diepe wortels.

De doop is een bekentenis. Iedereen die zich laat dopen, wordt gedoopt in de dood van Christus voordat het nieuwe leven komt. Deze dood verwijst niet alleen naar het vroegere zondige leven, maar ook naar een Ja tegen het lijden omwille van Christus.

hebben hier alle mogelijkheden voor, maar richten ons zo vaak op onze eigen wensen en geestelijke verlangens dat we Gods wereldwijde missionaire opdracht op de achtergrond plaatsen.

Vandaag de dag kunnen we als gemeente van Jezus zonder enige druk Gods Woord horen en gemeenschap met elkaar onderhouden. En vaak is dit voor ons niet langer een allereerste zorg, maar moet het op de een of andere manier worden aangepast of ondergeschikt worden gemaakt aan onze andere belangen en activiteiten. In dit opzicht worden we ook sterk bepaald door individualisme en vrijetijdsactiviteiten. In de vervolging wordt het heel moeilijk voor vrome individuele gelovigen.

paar stomme blikken en opmerkingen. We kunnen de Bijbel thuis lezen, in de trein, op een bankje in het park, in een ligstoel op het strand, gewoon overal. Nu zeg ik niet dat we overal alleen nog maar in de Bijbel moeten lezen. Er kan echter een tijd aanbreken waarin we gestraft zullen worden voor het lezen in de Bijbel en een zeer hoge prijs zullen betalen. En we zullen misschien nog met weemoed terugdenken aan onze oppervlakkige omgang met Gods Woord.

Tijdens mijn jaren op de Bijbelschool deden broeders verslag van hun ervaringen in de Sovjet-Unie en de strafkampen. Destijds was de vervolging nog actueel. Natuurlijk rees de vraag hoe we ons op

Daarom vallen ze van hun geloof af als de druk komt.

Tot deze trouw behoort ook de moed om te belijden, namelijk om vandaag al duidelijk achter Christus en het Evangelie te staan, ook al is het niet langer gewenst en daardoor uitsluiting of afwijzing ervaren. Hoe willen we anders de moed hebben in ander tijden, als we die nu al kwijt zijn? Daar hoort ook ons praktische leven bij, de manier waarop we met andere mensen omgaan, hen dienen en in de gemeente actief mee te gaan doen.

In alles zou het voor ons een principekwestie moeten zijn om te groeien in de kennis van onze Heere. Voor Paulus en Petrus was dit een groot verlangen voor

de gemeenten (Ef. 1:15-23; Kol. 1:10; 2 Petr. 3:18 o.a.). Groei in de kennis van God vergroot ons vertrouwen in Hem. Het gaat hier niet alleen om theoretische kennis. De Bijbelse waarheden ontplooiën hun kracht als ze in de praktijk tot hun recht komen. Als we de Heere voor Hem vertrouwen ook als veel dingen anders gaan dan wij denken.

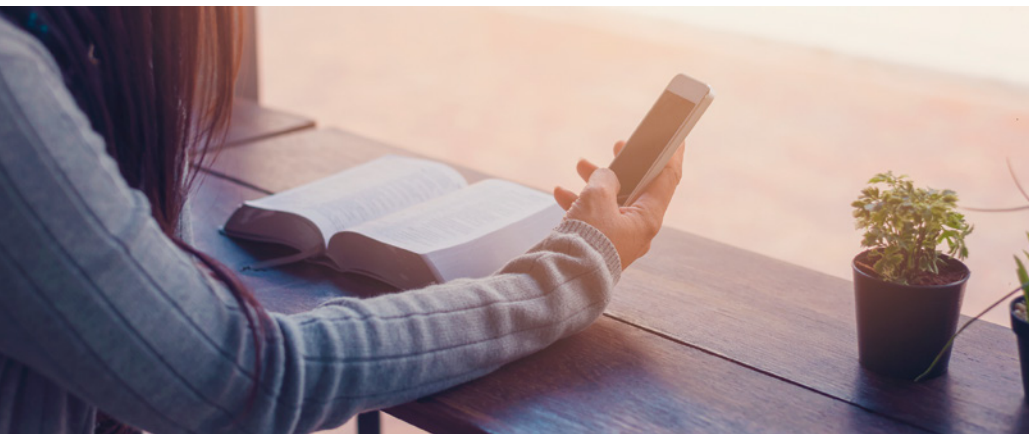
Hoe belangrijk de kennis van God is in het licht van druk en vervolging, wordt door Paulus aan het eind van zijn leven duidelijk gemaakt. Gevangen als een misdadiger van de staat, in een vochtige, stinkende en koude kerker, met zijn terechtstelling voor de geest, kan hij schrijven: 'Want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag.' (2 Tim. 1:12).

Maar wat als we geen bijbel meer hebben? In Johannes 16:13 lezen we dat de Geest van God ons de weg zal wijzen in heel de waarheid. In vers 14 zegt de Heere Jezus dat de Geest het uit het Zijne zal nemen. En in Johannes 14:26 lezen we dat de Heilige Geest de discipelen in herinnering zal brengen alles wat de Heere hen heeft gezegd. Er staat niet dat de Heilige Geest plotseling nieuwe openbaringen geeft. Hij brengt hen in herinnering alles wat Jezus heeft gezegd. Dit veronderstelt dat we Gods Woord kennen. Dit is overigens ook een belofte voor al diegenen die moeite hebben om iets uit het hoofd te leren en het desondanks doen. Zolang het dag is, moeten we de tijd gebruiken om Bijbelverzen te leren en ze ons goed in te prenten. Wat een hulp is het als we verzen of zelfs hele hoofdstukken uit het hoofd

toehoorders. Eén van die overdenkingen was bij volledig demente personen. Net zoals je de kleintjes in het kinderuurtje Bijbelse verhalen vertelt, zo deed ik het daar ook, in de hoop dat er iets zou blijven hangen. Steeds als we echter oude, bekende geloofsliederen begonnen te zingen, zongen de demente mensen plotseling mee. Dan kwam er iets naar boven wat ze in hun jeugd hadden geleerd. Ik herinner me vooral het lied en het refrein van: 'Gott ist die Liebe, lässt mich erlösen.'

Aan een diepgeworteld leven met de Bijbel kan ook een passende opleiding bijdragen, zodat we de leerstellige en heilshistorische verbanden beter begrijpen. Werner Stoy laat in dit verband door middel van de geschiedenis zien hoe naast de vervolging ook verleiding vaak van binnenuit kwam. Daarom is het zo belangrijk

Nog steeds bestaat de mogelijkheid dat we Gods woord grondig leren kennen en ook uit het hoofd leren. In het digitale tijdperk lijkt dit niet meer nodig te zijn. Maar wat als we geen Bijbel meer hebben?

Aan de andere kant gaat het om Bijbelse zelfkennis. Petrus verloochende zijn Heere, omdat hij een veel te hoge geestelijke mening over zichzelf had. Hij vertrouwde op zijn eigen vroomheid en kracht in plaats van te geloven in de woorden van Jezus. Zij die geloven dat ze alles onder controle hebben en geestelijk genoeg zijn, houden geen stand onder druk. Zij die hun volledige afhankelijkheid van God hebben erkend en hun eigen zwakheid kennen, die staan vast. Daardoor worden ze teruggeworpen op de Heere.

Nog steeds bestaat de mogelijkheid dat we Gods Woord grondig leren kennen en ook uit het hoofd leren. In het digitale tijdperk lijkt dit niet meer nodig te zijn.

kennen. Elke psalm is een hoofdstuk. De kracht van Gods Woord ontplooit zich ook wanneer het ons niet meer mogelijk is om het te lezen. We kunnen dit al oefenen in het kinderuurtje en (ook op andere momenten, red.) met kinderen.

Dat geldt overigens ook voor goede geloofsliederen. Ook het zelf opzeggen of bidden van liedteksten, kan ook heel goed helpen. Niet pas in de vervolging, maar ook al in donkere uren van de nacht, in ziekenhuiskamers of in de berm van een (snel)weg na een verkeersongeluk. Tijdens mijn stage heb ik verschillende keren een overdenking gehouden in een bejaardenhuis. De manier waarop dit gebeurde, werd bepaald door de toestand van de

om de verbanden en fundamentele lijnen van de Schrift te kennen. Ook dit wordt vandaag de dag vaak verwaarloosd, omdat we liever tijd voor onszelf en andere dingen gebruiken.

In de Bijbel vinden we beide: Aan de ene kant wil de Heere ons lijden verlichten en daar mogen we ook voor bidden. Aan de andere kant streeft Hij er echter ook naar om tot Zijn doel te komen door middel van lijden. Wij hebben de neiging om te streven naar een discipelschap zonder pijn en lijden, als hoogste doel. Dit heeft te maken met onze enorme welvaart en het daarmee verbonden gevoel van welzijn. Dat begint met ons persoonlijk leven en strekt zich uit tot in de gemeente waartoe

we behoren. Zodra er zich moeilijke fasen in het leven van de gemeente voordoen, zie je bij sommigen alleen nog maar de beroemde condensstrepen. En dan zoekt men elders de vrome wellnesszone. In de 2e brief van Timotheüs noemt Paulus daarentegen de bereidheid om te lijden als geestelijke voorwaarde en grondkenmerk voor dienstbaarheid en discipelschap. Let wel, het gaat niet om lijden voor zelfverlossing of lijden omdat pijn zo mooi zou zijn. Het gaat over lijden voor Christus en het Evangelie in een gevallen, vergankelijke wereld die vijandig is tegenover God. Dit kan levensstijlen, ontberingen en moeilijkheden van allerlei aard omvatten. Want hoewel we altijd om verlichting mogen bidden, kan het lijden ook iets zijn waarin God Zichzelf op een speciale manier verheerlijkt en ons verandert voor Zijn eer. Een oud lied brengt dat bijzonder treffend tot uitdrukking:

‘Eindelijk breekt de hete smeltkroes,
en het geloof ontvangt zijn zegel
als in het vuur beproefd goud,
toen de Heere door diep lijden
ons hier op de hoge genoegens
van die wereld wilde voorbereiden.

Lijden maakt het Woord begrijpelijk,
Lijden maakt in alles grondig;
Lijden, wie is je waardig?
Hier noemt men je een last;
Boven ben je een waardigheid,
die niet iedereen overkomt.’

Dat staat in schril contrast met onze huidige levensfilosofie en het welvaartsevangelië dat we in zekere zin vaak zelf construeren. De Bijbel roept weliswaar niet op tot ascese, maar wel tot een dankbare en sobere levensstijl. Paulus kon zeggen: ‘En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden’ (Fil. 4:12).

Eerlijkheidshalve moeten we toegeven dat het voor ons meestal gemakkelijk is om overvloed te hebben, maar gebrek te lijden kennen we eigenlijk niet meer. Al het goede dat de Heere geeft, mogen we

dankbaar uit Zijn hand ontvangen. Of het nu gaat om een goede maaltijd, een leuke vakantie, een eigen huis of een auto. Maar de vraag is wat voor ons het belangrijkste is en waar ons hart aan is verbonden. Of we ook in egoïstisch consumptie-denken kunnen vervallen of ons tevreden kunnen stellen zonder alles te moeten hebben, wat we zouden kunnen hebben. Daar hoort

Al het goede dat de Heere ons geeft, mogen we dankbaar uit Zijn hand ontvangen. Of het nu gaat om een goede maaltijd, een leuke vakantie, een eigen huis of een auto. Maar de vraag is wat voor ons het belangrijkste is en waar ons hart aan is verbonden.

ook de overweging bij hoe we het zendingswerk en de verspreiding van het evangelie kunnen steunen.

Het totale consumptiesysteem dat ons omringt, is er immers op gericht om voortdurend nieuwe wensen te activeren. Een sobere levensstijl eert de Heere vandaag de dag al en is tegelijkertijd een hulpmiddel wanneer we het ooit zonder sommige dingen moeten stellen die we nu bezitten.

Werner Stoy legt bovendien uit dat de vervolgte gemeente ook altijd veel belang heeft gehecht aan het opleiden en toerusten van nieuwe predikers, ook al is dit daar wel erg moeilijk. Natuurlijk raakt de vervolging altijd eerst de broeders die geestelijke verantwoordelijkheid hebben en ook het Woord verkondigen. Dat is een van de redenen waarom de toerusting van (nieuwe) medewerkers belangrijk is. Als de eerste rij aan de beurt is, staan de tweede en de derde rij klaar om het werk over te nemen.

Moed voor morgen: Lijden om Jezus’ wil is niet zinloos. We willen het lijden op zich niet verheerlijken. Door druk, benarde omstandigheden, verdrukking ontstaat altijd pijn. Daarom zegt de Heere duidelijk tegen Zijn discipelen dat zij in de wereld de benauwdheid zullen voe-

len. Maar Christus en Zijn Evangelie zijn het waard. Lijden is niet het laatste, want uiteindelijk wacht er een ongelooflijke heerlijkheid. Het is ook bemoedigend dat het Woord van God zijn kracht juist onder druk ontvouwt. De Heere gebruikt vaak wat tegen Hem gericht is om Zichzelf op een bijzonder manier te verheerlijken. Zo is het aantal christenen in China tijdens de harde vervolging sterk toegenomen.

Dit onderwerp plaatst ons voor een enorme uitdaging. We moeten de ontwikkelingen in Europa duidelijk in de gaten houden en kunnen niet langer leven in een geestelijke droomwereld. Dit zou ons moeten aansporen om vandaag te doen wat we eens niet meer kunnen doen. In dit opzicht heeft een bekend zendingslied al veel indruk op mij gemaakt als kind, toen tijdens een pinksterzendingsfeest van de *Liebenzeller Mission* ’s avonds in de grote witte tent zendingsnieuws werd vertoond door middel van dia’s of films. Dat was nog voor de invoering van de zomertijd; men had de schemering en duisternis nodig voor deze presentaties, zodat het niet al te licht was. Dan zongen we vaak aan het begin of het einde van het gebeuren:

‘Op, want de nacht zal komen, op met de jonge dag!
Werk vroeg in de morgen, voor het te laat kan zijn!
Werk in het licht van de zon, begin op tijd!
Op, want de nacht zal komen, als je niet meer kunt.
Op, want de nacht zal komen, als het middag is!
Wijd de beste krachten aan de Heere Jezus Christus!
Werk met ernst, jullie vrome mensen, geef al het andere eraan!
Op, want de nacht zal komen, als je niet meer kunt.
Op, want de nacht zal komen, als de zon wijkt!
Op, als de avond vermaant, als de dag ontvlucht!
Op, tot de laatste snik, zet al je ijver in!
Op, want de nacht zal komen, als je niet meer kunt.’

JOHANNES PFLAUM

Chick-Fil-A in New York City.

Lafaards?

Bijbelgetrouwe christenen in de VS zijn in rep en roer: een van de grootste fast-foodketens van het land, Chick-fil-A, die veel liefdadige doelen ondersteunt, zal niet langer sponsor zijn van het Leger des Heils en een christelijke hulporganisatie voor sporters. Waarom is dit zo belangrijk voor christenen in Amerika? Omdat Chick-fil-A zich tot nu toe heeft gepositioneerd als een christelijk georiënteerd bedrijf. Op zondag zijn de restaurants gesloten. De eigenaar Dan Cathy presenteert zich in het openbaar als christen. Franklin Graham sprak zelfs met hem aan de telefoon en meldde later op Twitter dat de gelovige critici zich geen zorgen hoefden te maken, omdat Cathy nog steeds een belijdend christen was. Ondanks de poging van Graham om de gemoederen te sussen, zien de feiten, onder andere verzameld door Robert P. George, hoogleraar aan de universiteit van Princeton, er als volgt uit: Dan Cathy heeft publiekelijk aangekondigd dat het huwelijk iets is tussen man en vrouw. Als reactie daarop hebben de LHBTI-gemeenschap en de linkse elite een lastercampagne gestart tegen hem en Chick-fil-A. De familie

Cathy moedigde de christenen aan om hun restaurants te bezoeken, ondanks de pogingen van de progressieven om ze te boycotten. En de christenen kwamen inderdaad en maakten Chick-fil-A de op twee na meest succesvolle fastfoodketen van Amerika. Maar nu kondigde Chick-fil-A opeens het einde aan van de samenwerking met de twee christelijke organisaties. De vage reden: de fastfoodketen wil alleen nog maar samenwerken met organisaties die dezelfde waarden delen. Het pikante: voor het Leger des Heils en de hulporganisatie voor sporters is het traditionele familiebeeld nog steeds onderdeel van de officiële geloofsbelijdenis. Hoewel Chick-Fil-A niet uitlegt in hoeverre deze twee organisaties zijn waarden niet langer delen, is het echter veelzeggend dat het bedrijf nu de katholieke hulporganisatie Covenant House gaat ondersteunen, die zich publiekelijk achter de Gay Pride heeft geschaard. Daarom veronderstellen veel christelijke commentatoren nu: Om zijn marktwaarde nog meer te vergroten, is Chick-Fil-A nu toch bezweken voor de druk van de kant van de LHBTI-voorvechters.

Moeten christenen zich terugtrekken uit het openbare leven?

In de Canadese *Calgary Herald* klaagde een columnist dat er een provinciaal gebedsontbijt was georganiseerd in Alberta, waar een baptistenpredikant een gebed uitsprak en premier Jason Kennedy ook een lezing hield. Ze schrijft: 'Er is niets mis mee met bidden. Of met een ontbijt. Of met christenen.' Maar ze vindt het verschrikkelijk dat het hele gebeuren werd aangekondigd met een Bijbelvers en daarmee de inwoners van Alberta 'die geen christenen zijn' zou uitsluiten. Met andere woorden: De christelijke godsdienst heeft niets te zoeken in de openbare ruimte. Haar conclusie is dan ook: 'Dit alles is persoonlijk en intiem. Het heeft geen plaats in de openbare ruimte.'

Christenvervolging in India

Open Doors meldt dat de hindoe-nationalisten in India steeds agressiever optreden. Ze eisen 'een zuiver hindoeïstische staat waarin religieuze minderheden geen plaats meer hebben. Hindoe-extremisten en opgehitste groepen mensen voeren gewelddadige aanvallen uit op christenen zonder dat ze door de autoriteiten ter verantwoording worden geroepen.' Daarom staat India op de tiende plaats in de wereldranglijst Christenvervolging van *Open Doors*. De Indiase minister voor minderheden, Mukhtar Abbas Naqvi, noemde zijn land daarentegen 'een voorbeeld van eenheid in verscheidenheid voor de hele wereld'. De christenen in India ervaren dat anders. Wetten maken het zendingswerk voor hen aanzienlijk moeilijker, waardoor zij zich vanwege onduidelijke redenen strafbaar kunnen maken, terwijl de inspanningen van de hindoes actief worden bevorderd, zodat India weer 'terug' naar de oude glorie van het hindoeïsme kan worden geleid.

De donkere kant van de speelgoedproductie

De grote kersthandel in het Westen gaat ten koste van de Chinese werknemers. Dit werd ontdekt door undercover onderzoekers in Chinese fabrieken. In november bracht het *Christelijk Initiatief Romero* daarvan verslag uit in het 'Speelgoedrapport 2019: Ice Queen in sweatshop: over de arbeidsomstandigheden in de Chinese speelgoedindustrie'. Verschillende fabrieken werden onderzocht waarin onder andere de merkbedrijven Buzzbee, Disney, Hasbro, Mattel en Lego hun speelgoed laten vervaardigen. Daar zwoegen mannen en vrouwen onder

de meest ongunstige omstandigheden en moeten ze tot 126 uur per maand overwerken. Met zwangere vrouwen wordt geen rekening gehouden, de gemeenschappelijke slaapvertrekken zijn een schandaal en de eenvoudigste basisbehoeften van mensen worden genegeerd. Vrouwen worden blootgesteld aan seksueel geweld, terwijl de ceo's van westerse concerns hun handen in onschuld wassen en de verantwoordelijkheid afschuiven op de exploitanten van de fabrieken. Toch blijven ze steeds hogere winsten maken en stellen ze steeds hogere eisen aan hun fabrieken.

Het katholieke paus-Franciscus-dilemma

Conservatieve katholieken staan voor een dilemma. Het gedrag van paus Franciscus wordt steeds liberaler in hun ogen en ze vrezen de dag waarop de paus zijn gezag achter elk document plaatst, dat ondubbelzinnige dwaalleren verkondigt (bijv. de theologische legitimatie van het huwelijk tussen partners van gelijk geslacht). De katholieke journalist Ross Douthat en kardinaal Raymond Burke hebben over dit mogelijke scenario gesproken. Het probleem is dat volgens de Romeinse inspiratie-opvatting geen enkele paus valse doctrines tot dogma kan verheffen. Dat is onmogelijk. Met andere woorden: Als de paus officieel iets als dogma bevestigt, wat de conservatieven als een dwaalleer beschouwen, dan worden ze automatisch

dwaalleraren, omdat in het katholicisme alles een valse leer is, wat ingaat tegen het leergezag van de Heilige Stoel. Tot op de dag van vandaag geloven conservatieve katholieken dat de Heilige Geest de Heilige Stoel van Petrus beschermt tegen dwaal-

Volgens de Romeinse inspiratie-opvatting kan geen enkele paus valse doctrines tot dogma verheffen.

leren. Individuele pausen kunnen het mis hebben, maar zodra zij 'ex-cathedra' spreken en officieel een geloofspositie als kerkelijke leer propagieren, is het volgens

de rooms-katholieke opvatting de Heilige Geest die gesproken heeft. De laatste keer dat paus Pius XII dit deed was in 1950, toen hij de lichamelijke toelating van de maagd Maria tot de hemel tot dogma verhief. Voor de meeste katholieken was dit geen probleem, omdat deze leer al eerder deel uitmaakte van hun geloofsopvattingen (maar nog geen dogma was). Conservatieven zoals kardinaal Burke zien nu echter het reële gevaar dat paus Franciscus op een gegeven moment iets tot dogma verheft wat zij zelf niet als onderdeel van hun geloof beschouwen. Dat betekent op zijn beurt dat conservatieve katholieken iets kunnen worden wat ze nooit wilden zijn (en in het katholicisme eigenlijk helemaal niet kunnen zijn): *Protestanten*.

KLIMAATVER

**Als het thema klimaatverandering aan de orde komt, lopen de gemoe-
deren hoog op. Waarom? Een pole-
miek en een vooruitblik.**

In Romeinen 1:18vv. kritiseert de apostel Paulus het onteren van God, wanneer de mens meer eer geeft aan wat God heeft geschapen dan aan de Schepper zelf. En in 2 Thessalonicenzen 2:11 spreekt hij over het feit dat God een krachtige dwaling zal zenden aan hen die volharden in ongeloof. Als iemand, in tegenstelling tot alle gezond verstand, zelfs naar de domste ideeën luistert, is dat vanwege het ongeloof. Op het moment dat men God ontkent en de enige ware en almachtige Schepper de rug toekent, laat God deze mensen de vrije keus. En dat verklaart ook waarom het niet meer mogelijk is om redelijk te praten met zulke mensen en waarom ze geen andere mening accepteren.

De indruk wordt gewekt dat klimaatbescherming momenteel de nieuwe reli-

gie is en dat klimaatactivisten de nieuwe redders zijn. We hebben al duizenden jaren een bestaand klimaat zonder dat de mensen zich ooit grote zorgen hebben gemaakt over hitte en kou. Nee, men heeft zich gewoon aangepast en dat was het. Eigenlijk zou het de taak zijn van degenen die een bedreigende en door de mens veroorzaakte klimaatverandering propageren, om te bewijzen dat het klimaat werkelijk op zo'n bedreigende manier verandert. Maar precies dit bewijs laat op zich wachten, en toch wordt iedereen die zelfs maar stilzwijgend vraagtekens plaatst bij de klimaatverandering, het zwijgen opgelegd. We moeten hier een heel duidelijk onderscheid maken tussen milieubescherming en klimaatbescherming. Dat is namelijk niet hetzelfde.

Ik heb geen enkel bezwaar tegen milieubescherming en natuurbehoud, maar wat er vandaag de dag gebeurt, heeft helemaal niets te maken met milieubescherming. In tegendeel zelfs, zonder in

RANDERING?

detail te kunnen treden, wordt de natuur zelfs beschadigd in naam van klimaatbescherming. En daarom wordt er niet meer zozeer over milieubescherming gesproken als wel over klimaatbescherming. Maar dat is precies domheid.

Je kunt de natuur beschermen – trouwens ongeboren leven ook. Iedereen kan zijn steentje bijdragen, en wij christenen in het bijzonder weten dat we verantwoordelijk dienen om te gaan met de schepping die ons is toevertrouwd. Waartegen kun je een klimaat echter beschermen? Komt er hierna nog een poging om de zon, de Melkweg, de ringen van Saturnus of het patroon van een sneeuwvlok te beschermen? In die zin is de term ‘klimaatbescherming’ een kunstmatige constructie, zonder betekenis en ook zonder enige noodzaak. Waar vroeger gewoon werd gezegd: ‘Het weer is van slag’, spreekt men vandaag de dag over klimaatverandering en is het de mens die van slag is.

Maar, tussen haakjes: ‘Wie of wat is de

maatstaf om te beoordelen wat een normaal klimaat is en wat niet?’ Wisselende temperaturen zijn er altijd al geweest en dat het na koudere fasen weer warmer wordt, is niet alleen maar normaal, maar

**De indruk wordt gewekt
dat klimaatbescherming
momenteel de nieuwe
religie is en dat klimaatactivisten de nieuwe redders
zijn.**

zelfs wenselijk. Als dit niet het geval zou zijn, zouden voor de zelfbenoemde klimaatbeschermers de mensen ook nog verantwoordelijk zijn voor de ijs tijd. Verder hebben sommige wetenschappers het er nu al over dat, volgens de gedocumenteerde klimaatcycli, in de nabije toekomst met een aanzienlijke afkoeling rekening gehouden moet worden; en wel

volledig onafhankelijk van welke maatregelen dan ook van de mens.

In 2004, dus iets minder dan 16 jaar geleden, waarschuwden sommige wetenschappers dat er in Groot-Brittannië als gevolg van de klimaatverandering – uiterlijk in het jaar 2020 – Siberische temperaturen zouden heersen. Misschien bedoelden ze daarmee ook wel de Brexit. Elke serieuze wetenschapper zal moeten bevestigen dat er geen betrouwbare voorspellingen kunnen worden gedaan en dat niemand echt weet of de vermindering van de uitstoot – met 10 %, 30 % of zelfs 100 % – eigenlijk enige invloed zal hebben op de temperatuur op aarde. En ook langdurige droge perioden en noodweer zijn geen bewijs van klimaatverandering, maar slechts fenomenen waarmee onze generatie opnieuw wordt geconfronteerd, maar die voor andere generaties – en mensen uit andere delen van de wereld – helemaal niets bijzonders voorstellen.

Kortom, of je nu gelooft in een door de

mens veroorzaakte klimaatverandering of niet, dat is aan jou zelf; daar is in elk geval geen enkel bewijs voor. Het gaat hier om een geloof, om vermoedens en om stellingen, ja uiteindelijk zelfs om een ideologie, die geen tegenspraak duldt. Dit gaat zo ver dat kritische bijdragen niet eens waren gepubliceerd en wetenschappers moeten vrezen voor hun carrière of subsidies worden geschrapt als ze afwijken van de opgelegde manier van denken.

En laten we ons bovendien afvragen: Wat is eigenlijk erger? Het ontkennen van de klimaatverandering of het ontkennen van God? Het ontkennen van God is tussen 'bon ton', het ontkennen van de klimaatverandering grenst daarentegen aan godslastering. Dit alleen al zegt ons met wie we te maken hebben bij de klimaatfanatici en wat hun drijfveren zijn. Het gaat niet alleen om het redden van de wereld, maar ook om zelf God te spelen.

De mens wil God uit zijn leven verdringen. Men wil zelf bepalen, wanneer en hoe men sterft. Men wil zelf bepalen of men een kind voldraagt. Ja, onder tussen wil men zelfs zijn eigen geslacht bepalen. Uiteindelijk wil men niet alleen God spelen, maar ook God zijn. Dan zijn mensen die geloven in Gods wonderbaarlijke en unieke scheppingswerk en zich bewust onderwerpen aan Gods heerschappij, een storende factor.

Ja, deze zelfbenoemde goden staat het schaamrood op de kaken, als wij getuigen: 'HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde! U Die Uw majesteit getoond hebt boven de hemel. Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt ... HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!' (Ps. 8:2,4,10). 'De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen' (Ps. 19:1). 'Hoe groot zijn Uw werken, HEERE, U hebt alles met wijsheid gemaakt, de aarde is vol van Uw rijkdommen.' (Ps. 104:24).

De Bijbel zegt dat de tijd nadert dat God de schakelaar zal omdraaien om met Zijn heilsplan tot Zijn doel te komen. De

oorspronkelijke schepping, ontworpen voor de eeuwigheid, zal worden hersteld. 'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart. Maar wees vrolijk en verheug u tot in eeuwigheid in wat Ik schep' (Jes. 65:17-18).

Voordat dat echter gebeurt, zal er inderdaad nog het een en ander te wachten staan op de aarde. De Heere Jezus zelf zei dat Zijn wederkomst zal worden voorafgegaan door verschrikkelijke gebeurtenissen. 'En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel

In 2004, dus iets minder dan 16 jaar geleden, waarschuwden sommige wetenschappers dat er in Groot-Brittannië – uiterlijk in het jaar 2010 – Siberiese temperaturen zouden heersen.

niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden' (Mat. 24:29).

In de Bijbel zien we een tijd van grote verdrukking voor de wederkomst van onze Heere Jezus. En dat wordt echt een tijd van rampspoed. Een tijd die niet kan worden vergeleken met wat er ooit is gebeurd. (vgl. Op. 6:12-14; 7:1). Openbaring 16:8-9 beschrijft bijvoorbeeld: 'En de vierde engel goot zijn schaal uit over de zon, en haar werd [macht] gegeven de mensen te verzengen met vuur. En de mensen werden verzengd door grote hitte. Maar zij lasterden de Naam van God, Die macht heeft over deze plagen, en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven.'

Voor wat hier beschreven wordt, is het woord 'klimaatverandering' gewoonweg een bagatellisering. En wat is de reden, wat is de oorzaak van deze revolutionaire gebeurtenissen die het hele universum zullen meeslepen en niemand zal kunnen stoppen? Het feit dat ik stookolie gebruik voor mijn cv en diesel voor mijn auto tank of dat ik te veel vlees eet of te veel uitadem? Nee, de oorzaak is

niet veranderd sinds de schepping van de wereld. Het is de zonde! Het is de zonde van de mens; het is de hoogmoed, de trots van de mens; het is de afkeer van God die de mensen onverbiddelijk hun ondergang tegemoet doet gaan.

Degenen die vandaag de dag doen alsof ze de wereld kunnen redden, zijn niet de oplossing voor het probleem, maar zelfs de oorzaak. Het is juist de afgoderij van het klimaat en de verering van de natuur en het milieu die hemel en aarde,

**Het ontkennen van God
is intussen 'bon ton', het
ontkennen van de kli-
maatverandering grenst
daarentegen aan godslas-
tering.**

ja het hele universum, uit elkaar zullen doen vallen; en zelfs de groenste van alle groenen zal dat niet kunnen veranderen. Het enige wat de mens dringend kan en moet veranderen is zijn positie voor God. En in plaats van te proberen het klimaat te beschermen en de wereld te redden, moet ieder mens zich tot God richten, zich bekeren en zich laten redden. Geheel volgens de oproep van de Heere Jezus: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie' (Mark. 1:15).

Na de verschrikkelijke gebeurtenissen van de grote verdrukking, waarvan miljoenen mensen het slachtoffer zullen worden, zal er een tijd van rust en vrede zijn, verbonden met de wederkomst van de Heere Jezus in kracht en heerlijkheid: het zogenaamde duizendjarig rijk. In die tijd zullen de mensen ook weer erg oud worden: 'Geen zuigeling zal daar meer zijn die slechts enkele dagen leeft, geen grijsaard die zijn jaren niet voltooit; want een kind zal pas sterven als honderdjarige' (Jes. 65:20). En na dit duizendjarige vrede-rijk hier op aarde zal eindelijk een volledig nieuwe schepping ontstaan, waarin de vroegere paradijselijke omstandigheden zullen worden hersteld en de zonde definitief zal worden uitgeroeid.

'Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden' (2 Petr. 3:10).

Wie had zich jaren geleden iets kunnen voorstellen onder deze woorden? 'De hemelen zullen met gedruis vergaan en de elementen brandend vergaan.' De tweede Brief van Petrus werd geschreven in de eerste eeuw na Christus; maar wat hier gezegd wordt is pas echt denkbaar in het atoomtijdperk. Als bovendien sprake is van de dag des Heeren, waarop de hemelen zullen vergaan, wordt opnieuw duidelijk dat het hele universum door Gods wil zal worden behouden. Maar wanneer God Zijn scheppende en beschermende kracht terugtrekt – en wel door de goddeloosheid van de mensen –, zullen alle kosmische ordes in chaos worden gestort.

De redding van de wereld is dus niet in de handen van de mensen, maar de redding van de mensen is in de handen van God. En de reddende hand van God is Zijn verlossingswerk op Golgotha. In Jezus Christus steekt God Zijn handen uit om hen die in geloof aanspraak maken op Zijn genade tot Zich te roepen.

De vernietiging van de huidige wereld is niet het einde, maar Gods nieuwe begin met hen die zich in en door Jezus Christus hebben laten redden. 'Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (2 Petr. 3:12). Met of na de wederkomst van de Heere Jezus zal er dus inderdaad sprake zijn van een klimaatverandering, en wel één waarin de oorspronkelijke paradijselijke toestand zal worden hersteld. En ik kijk uit naar deze klimaatverandering!

Wie in Jezus Christus zijn Zaligmaker heeft gevonden of zich door God heeft laten vinden, hoeft niet bang te zijn voor een klimaatverandering; noch voor een in onze tijd, noch voor een toekomstige. Want we mogen er zeker van zijn dat God elke

dag bij ons is, tot aan het einde van de wereld. En dit einde van de wereld is tegelijk het begin van het eeuwige leven in de onmiddellijke aanwezigheid van God.

'En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer. En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan' (Op. 21:1, 3-4).

THOMAS LIETH

**De redding van de wereld
is niet in de handen van
de mensen, maar de red-
ding van de mensen is in
de handen van God.**

LEER

Het geheim van de 144.000

Wie zijn de 144.000 en wat openbaart de Heilige Schrift in dit verband? Een onderzoek.

De geheimzinnige honderdvierenveertigduizend mensen worden twee keer in het boek Openbaring genoemd. In hoofdstuk 14:1-5 staat er over hen: 'En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij hem honderdvierenveertigduizend mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. En ik hoorde een geluid uit de hemel, als een geluid van vele wateren en als het geluid van een zware donderslag. En ik hoorde het geluid van citerspelaars die op hun citers spelen. En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de vier dieren en de ouderlingen. En niemand kon dat lied leren behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren. Zij zijn het die niet met vrouwen bevreemd zijn, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen waar Het ook naartoe gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, [als] eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God.'

Met de berg Sion waarop het Lam stond, wordt niet het hemelse Sion bedoeld (Hebr. 12:22), maar het aardse in Jeruzalem. Dat wordt duidelijk door de plaats waar Johannes staat. Hij zegt namelijk dat hij 'een geluid uit de hemel' hoorde. Dus bevond hij zich op aarde. Het geheel doet denken aan Psalm 2:6: 'Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over

Sion, Mijn heilige berg.'

Waarom is dit zo belangrijk? Omdat daarmee de centrale betekenis van de toekomst van Israël op aarde wordt benadrukt. Het gaat over de berg Sion in het aardse Jeruzalem. Het gaat over de terugkeer van de Messias naar dit aardse Jeruzalem. Het gaat over het Jeruzalem in het Midden-Oosten, waar het Koninkrijk van Jezus zal worden gevestigd en de Heere zal wonen en regeren. En tenslotte gaat het over het Jeruzalem, waar de kinderen van Israël in de toekomst met Hem zullen regeren (Op. 20:6; Luk. 22:29).

De toekomst is gefixeerd op Jeruzalem (berg Sion) en op de vestiging van het Messiaanse Rijk op aarde. 'Zo zegt de HEERE van de legermachten: Mijn steden zullen nog uitbreiden vanwege het goede, de HEERE zal Sion nog troosten en Jeruzalem nog verkiezen' (Zach. 1:17).

De 144.000 waren bij het Lam, dat is Immanuel: 'God met ons'. In het teken van Zijn offer stonden ze op de berg Sion. – Wie Jezus heeft leren kennen als het Lam, zal eeuwig tot Hem behoren en behouden blijven.

In Openbaring 7 leren we dat de 144.000 zijn verzegeld. Hier zien we waar ze mee verzegeld zijn: ze dragen de naam van het Lam en Zijn Vader op hun voorhoofd geschreven.

Een zegel is een legalisering, een officiële garantie van eigendom. Een zegel garandeert de integriteit van objecten of verpakkingen. Als zij het zegel van God dragen, dan wordt daarmee gegarandeerd dat zij Gods eigendom zijn en dat zij ongedeerd door de grote verdrukking worden

gebracht (vgl. Ez. 9:4).

Wij zijn ook verzegeld met de Heilige Geest van God volgens Ef. 1:13-14 en 4:30 en dragen daarmee in onszelf het onderpand voor de toekomstige verlossing van het lichaam. Het is dus gegarandeerd dat we deze wereldtijd zullen doorstaan en ons doel bereiken. Geen wedergeboren christen zal verloren gaan voor de Vader en het Lam Gods.

Deze 144.000 zongen een lied dat niemand kon leren dan slechts zij, 'die van de aarde gekocht waren'. Het is het enige lied in de Bijbel waarvan de tekst niet wordt genoemd. Waarom is dat zo? Het is hun (hoogst)eigen lied, hun lied van verlossing. Verlossing is een persoonlijke aangelegenheid. Alleen degenen die in gemeenschap komen met Jezus, kunnen meezingen met het lied van verlossing. Alleen zij die van Hem zijn en met Zijn kostbare bloed zijn gekocht, en de verlossing persoonlijk hebben ervaren, zijn lid van het grote koor van God, de verlost.

Deze 144.000 zijn het 'die niet met vrouwen bevreemd zijn, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen waar het ook naartoe gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, [als] eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God' (Op. 14:4-5).

Er zijn vele interpretaties hiervan. Gaat het alleen om mannen? Waren ze niet getrouwd? Leefden ze celibatair? Is dit slechts symbolisch bedoeld? Verteenwoordigen zij de gemeente? Ik ga ervan uit dat het inderdaad om 144.000

De toekomst is gefixeerd op Jeruzalem en op de vestiging van het Messi- aanse Rijk op aarde.

mannen gaat. In Openbaring 7:3 staat bij hun verzegeling: 'totdat wij dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.' Het lijkt in de letterlijke zin van het woord te gaan over dienaren die in de komende grote verdrukking, volgens een speciale inwijding (een soort priesterambt) het Lam volgen waar Het ook naartoe gaat.

Dit is geen rechtvaardiging voor het huidige celibaat. Die tijd, net voor het einde, zal een heel speciale tijd zijn die verschilt van de onze. In dit geval gaat het om een soevereine en speciale verkiezing en roeping door God. We mogen niet de fout maken om de tijd van de verdrukking te vergelijken met de onze.

Als het bij de uitdrukking in vers 4 om algemene zonden zou gaan, zou er moeten staan: 'Zij zijn het die niet met zonde bevlekt zijn'. Maar er staat uitdrukkelijk dat ze 'niet met vrouwen bevlekt zijn' en dat ze 'maagden' zijn. Ook de latere toevoegingen in vers 5 dat 'in hun mond geen leugen gevonden' is en dat zij 'smetteloos voor de troon van God' zijn, hebben alleen letterlijk zin. Het kan daarom niet alleen een kwestie zijn van bescherming tegen hoererij in het algemeen; bedoeld worden inderdaad specifieke mannelijke maagden.

De lichamelijke vereniging in een huwelijk is geen verontreiniging (1 Kor. 7:5). In het oude verbond waren er echter uitzonderingen met betrekking tot de priesterdienst. Toen David op de vlucht was en bij de priester Abimelech in Nob (stam Benjamin) kwam, vroeg hij om brood voor zichzelf en zijn metgezellen.

Omdat er alleen de toonbroden in het heiligdom waren, ging het om het brood voor de priester (Lev. 21:22). Abimelech zei daarom: 'Gewoon brood heb ik niet, ... ik kan u wel gewijd brood geven, maar alleen als uw mannen geen omgang met een vrouw hebben gehad.' (1 Sam. 21:5 NBV). Na de bevestiging van David gaf de priester hem de toonbroden. Het was ook het geval dat de priesters, voordat ze werden ingezet, zeven dagen en nachten voor de ingang van de tent van ontmoeting moesten verblijven en de verordeningen van de Heere moesten opvolgen (Lev. 8:31-36). Gedurende deze tijd leefden ze in totale onthouding.

De tijd van de openbaring is weer een ander tijdperk binnen de heilshistorie. De verkiezing van de 144.000 maakt dit al duidelijk. Misschien zijn ze te vergelijken met een Johannes de Doper, een apostel Paulus of zelfs met Christus zelf. In ieder geval herinneren ze (ons) aan de uitspraak van de Heer: 'En er zijn mannen die niet trouwen omdat ze zichzelf onvruchtbaar gemaakt hebben met het oog op het koninkrijk van de hemel' (Mat. 19:12 NBV).

De 144.000 werden als eerstelingen gekocht 'voor God en het Lam'. Dit betekent dat zij de eerstelingen zijn van de verlost in de grote verdrukking en dat er nog veel meer zullen volgen, die ook gered worden. Eerstelingen worden ook gevolgd door 'tweedelingen', 'derdelingen' enz. De eersteling bij de oogst wordt gevolgd door de hoofdoogst. In Openbaring 7:3-4 zien we hun verzegeling: 'En (hij, een engel, red.) zei: Breng geen scha-

de toe aan de aarde, en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben. En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: 144.000 waren er verzegeld uit alle stammen van de Israëlieten.'

En wat later zien we degenen die hen klaarblijkelijk volgen: 'Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand' (Op. 7:9).

Dat geldt overigens ook voor de opstanding. Jezus Christus werd uit de dood opgewekt als 'de Eersteling van hen die ontslapen zijn' (1 Kor. 15:20). Deze uitdrukking maakt duidelijk dat de opstanding van Christus niet iets is dat op zichzelf gesloten is, maar dat deze zich uitstrekt tot hen die in Christus zijn. De opstanding van de Heere heeft dit tot gevolg voor hen. De opstanding van Christus is de oorzaak van onze toekomstige opstanding; de opstanding van Jezus houdt onze opstanding al in: 'Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens' (1 Kor. 15:21).

NORBERT LIETH

SERIE

Christus in Zijn gemeente

Een uitleg van het laatste boek van de Bijbel. Deel 11. Openbaring 1:12.

Johannes deed verder verslag: 'En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken.' (v. 12). De Heilige Geest die bezitgenomen heeft van Johannes, keert hem om, d.w.z., Hij keert hem om van het natuurlijke, aardse aanschouwen af, weg van het aardse. Want de natuurlijke mens verstaat niets van de dingen van de Geest. Die zijn hem een dwaasheid.

Wat ziet Johannes, als hij zich omkeert? Ziet hij nu de verheerlijkte Christus? Aanvankelijk niet, maar: 'En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaars' (v. 12). Wie zijn deze gouden kandelaars? Dat zegt vers 20: 'en de zeven kandelaars die u hebt gezien, zijn de zeven gemeenten.' Wat hier meteen opvalt, is dat Johannes, voordat hij de Heerlijkheid van de Persoon Jezus ziet, eerst de gemeente aanschouwt! Dat wil zeggen: Niemand kan Jezus in Heerlijkheid zien, behalve door de ware gemeente. Wat hebben wij een verantwoordelijkheid! 'U bent het licht van de wereld', heeft de Heere gezegd (Mat. 5:14).

Als de mens zich, teleurgesteld door alle misleiding van de wereld, eindelijk omkeert, dan ziet hij eerst de gemeente. Daar ligt onze hoge missie, want de Heerlijkheid van de gemeente is de Heerlijkheid van Jezus Christus. Daarom moet er met alle ernst en heel radicaal worden gezegd: De gemeente van Christus verliest haar bestaansreden, wanneer ze niet meer het begin is van de Openbaring van Jezus Christus. Dat is de grote schande van onze tijd dat de wereld om de gemeente en om de gelovigen lacht, en zegt: 'Wat willen die eigenlijk? Die zijn toch geen haar beter dan wij!'

Zeven is het getal van de goddelijke volheid. Goud is gelouterd en rein, het is kostbaar en bestendig. Het goud werd in

het oude verbond geheiligd. Denk eens aan de hoge prijs van goud. Dat is de gemeente die duur is gekocht door het bloed van Jezus. Maar er is nog meer: In het feit dat Johannes de gemeente als zevenarmige kandelaar ziet, zien wij met hem de roeping van Israël. Want Israëls symbool van de moderne tijd is de menorah, de zevenarmige gouden kandelaar.

Als gemeente van Jezus ontvingen wij voor een beperkte tijd – tot aan de opname – de roeping van Israël overgedragen om lichtdragers te zijn. Dat nu Johannes het eerst de gemeente ziet, bewijst de wonderbare organische eenheid met de Heere Jezus Christus die hij nu aanschouwt. Zoals er toch zo duidelijk wordt gezegd: 'En te midden van de zeven kandelaars zag ik Iemand Die op de Zoon des mensen leek.' Dat betekent: de gemeente van Jezus is volmaakt, omdat Jezus Christus in haar midden is.

Alles is verwarrend en onduidelijk als

Als een mens zich, teleurgesteld door alle misleiding van de wereld, eindelijk omkeert, dan ziet hij eerst de gemeente.

Hij niet langer het middelpunt van uw leven is. Is Hij bij u het middelpunt zoals Paulus dat in Filippiëzen 1:21 getuigt, waar hij zegt: 'Want het leven is voor mij Christus'? Dat is de nood van zoveel mensen dat Jezus Christus naar de rand is verdrongen, dat zoveel andere dingen en mensen belangrijker zijn dan Hij. Hij was het middelpunt in de stal van Bethlehem. Ontelbare engelen zongen. Wetenschappers (wijzen) kwamen van heinde en ver om Hem te aanbidden. De herders ook. Allen zochten en vonden het Kind Jezus en allemaal spraken ze over Hem. Hij was ook het middelpunt van Gods handelen aan het kruis van Golgotha. Want 'God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende' (2 Kor. 5:19).

Hij, het Lam Gods, zal het middelpunt van Gods Heerlijkheid zijn, en het nieuwe Jeruzalem verlichten. Hij alleen is de bron, het leven, de kracht, de toekomst, het hoofd van de gemeente. Zo aanschouwt Johannes de onafscheidelijkheid tussen Jezus Christus en Zijn gemeente. Zij heeft geen licht zonder Hem. Zij heeft geen kracht zonder Hem. Zij heeft geen leven zonder Hem. Zij kan niet liefhebben zonder Hem. Alles is uit Hem en door Hem en tot Hem.

Is het niet opvallend dat Johannes de gouden kandelaars op zich helemaal niet beschrijft? Hij merkt alleen hun aanwezigheid op. Zijn blik blijft meteen kleven aan Hem Die te midden van de gouden kandelaars staat, de eigenlijke lichtbron. We mogen nooit denken dat Hij zich passief gedraagt in het middelpunt van ons leven of in onze gemeente. Nee! Openbaring 2:1 gaat verder met te zeggen dat Hij wandelt 'te midden van de zeven gouden kandelaars'. Dat betekent: Hij blijft niet staan. Hij beproeft en onderzoekt al Zijn lichtdragers.

Laat uw licht schijnen! Hij reinigt de pit, Hij vult olie bij van de Heilige Geest, zodat u licht kunt geven.

WIM MALGO (1922–1992)

Een bemoedigend voorbeeld en een geestelijk leider in een rebelse wereld!

Kaleb – een bemoedigend voorbeeld voor iedere christen

Kaleb – een voorbeeld van geestelijk leiderschap

Kaleb – een standvastige gelovige in een rebelse wereld

In de donkere nacht van ongeloof, luiheid en lafheid schijnt een licht dat de weg verheldert en vertrouwen en veiligheid biedt: Een man die te midden van oppositie en bedreigende omstandigheden blijf geeft van moed, rechtschapenheid en doorzettingsvermogen. Moge de studie van het leven van deze man een inspirerend voorbeeld zijn voor elke gelovige en dat niet in de laatste plaats voor hen die in het werk van de Heere verantwoordelijkheid dragen. Meer dan ooit tevoren vereist het werk van Gods Koninkrijk standvastige en toegewijde mensen zoals Kaleb, die als voorbeeld voor anderen dienen.

Stephan Beitze, ca. 172 pagina's, paperback, bestel-nr. 197177, € 9,95

Middernachtsroep

Bijbelstudieweekend met Norbert Lieth

Thema: 'De zeven gelijkenissen over het Koninkrijk der Hemelen'

Norbert Lieth is schrijver en publicist. Hij maakt deel uit van het bestuur van het internationale Zendingswerk 'Middernachtsroep' te Zwitserland. Centraal thema van zijn wereldwijde verkondiging is de uitleg van het Profetische Woord van God.

In deze conferentie willen we stil staan bij 'De zeven gelijkenissen over het Koninkrijk der Hemelen'. Dit unieke weekend van 21 t/m 23 februari 2020 wordt georganiseerd in Chr. vakantie- & conferentiehotel 't Vierhouterbos te Vierhouten. Beleef vanaf vrijdagmiddag tot zondagmiddag een volledig verzorgd weekend met opbouwende studies en geniet van de prachtige natuur midden in de Veluwe bossen.

1 persoonskamer € 155,- p.p. Volpension!
2 persoonskamer € 145,- p.p. Volpension!
Studio/appartement € 170,- p.p. Volpension!

Informatie & reserveringen
 0577-411200 / info@vierhouterbos.nl
www.vierhouterbos.nl

Weekendarrangement Middernachtsroep

- * *Ontvangst met koffie/thee*
- * *Broodmaaltijd met soep bij aankomst*
- * *2 x overnachting in sfeervolle kamer*
- * *2 x ontbijt*
- * *1 x lunch*
- * *2 x diner (zaterdagavond & zondagmiddag)*
- * *Gratis koffie/thee ('s ochtends & 's avonds)*
- * *Opbouwende Bijbelstudies met Norbert Lieth*

Prijzen excl. toeristenbelasting en reserveringskosten

Datum: 21 t/m 23 februari 2020
Vrijdagmiddag t/m zondagmiddag

't Vierhouterbos
 Nunspeterweg 30
 8076PD Vierhouten
 0577 - 411200

